

කේ. සී. ප්‍රදීප් කුමාර

අගඳු ලා වසා සිටි
ජනෙල් පියන් පත
මුදා හැරියෙමි
ප්‍රභාතයට

වයෝවෘද්ධ
කිරිඳිද කුණාප
මුස්තයෙන් සෙමෙන්
පිරියමින්
සුසානයට රැගෙන යන
අම්මා

හැඩලි බිඳි
විසිරී යන්න ආසන්න
කිරිඳිද කුණාපයක්
අරගෙන අතට
ආයාසයෙන් සිඹ බලයි

ගිලිවනය කර මලක්
ගයකින්
පුජාසනය මත
ප්‍රාණය
නිරුද්ධ වනතුරු සෙමෙන්
සිසිල් පැන් බිඳ ඉසිමින්
බණ්ඩා සිලේ ප්‍රයෝජනා
ගිම්ඳිරිය පිරිනිවන් පෑ
මලක සුවඳ මෙහෙයී කර

boondi.lk

පිඤ්ඤා

කසුන් මහේන්ද්‍ර හිනට්ටල

ගම රට දුටුව කඩියන්ට පෙම් පිණිය හැරගේය
ගමකට කෑම හැම ග්‍රහලොවම දැක්කේය
ගැපා දෙනොලක් උරා රාසික් වන්නෙ ලැස්ගේය
ගවුම් පොඩියක් පතා හේබි එකට බැස්සේය

නෙළුම් මල් නොපිපි වතු අත පාසලයි ලුම්බිණිය
මතන මල් ඒ සුගමය ඇතුළෙදින් වක්කේය
අතරමැදියන් අතර සහෝදරකම් තිබිවේය
කතරගින් වැදෙන ඉටි මතක පැන් ඉස්සේය

මින රාසිය මේම රාසිය බයස ඇතුළින් පැත්තේය
පන්තුවන් තුරු පොකැට්ටුව සුදැරිලිල මෙවිලිය
මාර සේනා මාර විලිගට ගිරිය පුජා පන්තේය
තිස් අතින් ගොස් තිස් කුසක් ඉත ගොවිවෙන්නෙ මං හේද ?

කුඩුකාර * බඩුකාර * අත්වර්ථ නාම පැමිණේය
නඩුකාර බස් එක්ක බස් රථය හැමිණේය
මහන්සිය පපු මැදට දැස්සකම් දිය විය
තරුණ අත තිබුණි නම්... එකල කේ දක් එසවිය

නොඉල්ලු නමුත් අවුරුදු කෙලි නොහබා හැඩුවාය
පැවිලොක් සිටිය දුකිද්දී සිතින් තරු නෙන් වැසුවාය
සමතලා මුහුණ සහ කුළු කොන්ද පිරිමැදිදාය
මෙන් එර්බද මලින් රතු කළුපි පිහි වැටුණාය

boondi.lk

වාල්මිකී

ප්‍රේමවංශ දසනායක

ඇල්වෝනා, නීකවෝහා.

උණුවිය ඔබ හද
දුනු හිය දුටු සඳ
මුව ගිලිනුනු සොව
මත කවියක් විය

රාමායන තෙත්තම් කල
වාල්මිකී ඉසිවරයනි
පීචිතයේ අරුත් සෙවු
ඔබ නුවනෙස මිනී පනතකි

කුටුම්භය රකින්නට
කරට ගත් පව් බරට
ඔබ සමග අන් අයකු
කර ගසනු නොහැකි බව

පසක් වුන ඒ දිනය
කල කිරුණ සිත් ඇතිව
හැර දමා කුටුම්භය
ආරණ්‍ය ගත වු ඔබ

වන ලැහැබ මැද තනිව
බද්ධ පර්යංකයෙන්
වඩා ගිලවා සිරුර
බවුන් වඩනා කලට

කුහුඹු කැල ඔබ වටා
ඇසිරිය වැලි කැට ලෙසට
ඔබ නුවන මුහුකුරා
අහස තරණය කෙරින

ඇසු පිරු තැන් වෙතින්
බවුන් වැටු මෙන් සිතින්
පීචිතේ ඔබ ලැබු
පරිඤානය විලස

රාග තත්තා මාන
රෞඡන කුහන මැද
යනගනය පාර්ථිවය
කරුණාව මෙහිවිය

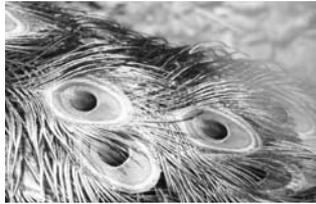
අඩුවැඩිව වෙලාගත්
මිනිස් හදවත් තුලට
උපේක්ෂා සහගතව
එබී බැඳු ඔබ නෙතට

රාම සිතා හරන
රාවනා හනුමන්ත
විඡිත්‍ර දැනට වර්ත
එකින් එක මුත ගැසින

ඒ තුලින් ඔබ මැවු
පීචිතේ යාර්ථවය
දිවි මගට පනතක්ව
දැල්වේය සැඟටම

මොණරපිනාටුව

නිරාජ ගුණසේකර

පොතක් ඇතුළේ තිබී පෙරළද්දී ඇතිනය
යඳිදු නමුටුණා මට ඒ මොණර පිනාටුව....

සයල ඇතිපිල්ලමෙන් * වචන තැනි කතාවෙන්
ඇරඹී හැටි කතාවක් නුඹට තව මතක ඇති...

එ ඇතිපිල්ලම යටින් * මා දෙසම බලා උන්
ඒ හිල දිග දැස, මේ මොණර ඇස නොවෙද...

අභියසක සෙබසියන දැලේ ආ ගනු රිසිව
ප්‍රමිඛා පිල්කළුම් * තනා ගුඩු ගුඩු හඬ
රැඳු රනමොණරේකුගෙ ගතින් ගිලිහී වැටුණා...

නටා වන්නම් සොළොස, කළුපි දී සෙබසියට
තිර වැනුණු පසු * රතනලෙන් බැස
මග දමා යන්නගිය
ඇසින් දුටු එකම එක සාක්කිය
ඒ මොණර පිනාටුව...

මොණර පිලසේ සඳිසි දුලන ගිල් සාරියක
වෙලි මා අනගන්ත
රිදි මුදුවක් පැළඳ ගිනියට ගිහැගෙන්න
දැදුරුකොට මොණර ගිත මතපොළවේ ඇවිදින්න
මොණර කොළ පොදි නොබැඳී
අපොලොවක රජවන්න...

නුඹ ගිතු ඒ කාලය
කෝ කොහිද අද උඩු සුළඟද...

බියවෙමි අදත් ඉඳ ගිට රැසක
මොණරුන් ඇඩන යාමයට
පිපිවරනා බව දැනගෙන
තැන තැන සර්ප බිත්තර...

වසම් පොත විගසින
එක වරක්
සිඹ තුරුප කොට නුඹ දුන්න
ඒ මොණර පිනාටුව...
මේ මොණර පිනාටුව...

විසිරණු ජීවිත

රුවිනි තල්පාවිල

සතුට මියැදුණු කාලයයි
සිතින විසිරුණු ආත්මයයි
අඳුර ගලන මොහොතයි
සිතුවලි පිරිවුනු පීචිතයි

එකම රස්තය දැනෙන මිහිසුන්ගෙ
එකම ප්‍රශ්නයෙන් දැවෙන හදවත්
දුක් කළු අතර හැමෙමින්
ආයාසයෙන් විසිරුණු සිතා හඬවල්

ගිනියම් පොළොවට රන් වුණු දෙපා
දුටුවි නැවරුණු දුහඬියෙන් පෙරුණු
පීචිතය සමග අනවතර සටනක යෙදුණු
මිනිස් පොදියක විසිරුණු පීචිතයි

අසිරිමත් ගැහැණිය

මායා ඇන්ජලේ
පරවර්තනය - මාලනි කල්පනා
අඞේමෝස්

මගේ රහස කොකි වෙන්දැයි
රහිතේ ගැහැණුන් විස්මයෙන් විමසති
මම කොඩාමින් නොවෙමි
මේම කේසේ හියමි
මේම කම් නොකියමි
විතෙන් මුව විවර කල වීට
මා මුසා බස් කියන්නේ යයි ඔවුනු සිතති
දුටුමා පිල්කළුම් * තනා ගුඩු ගුඩු හඬ
රැඳු රනමොණරේකුගෙ ගතින් ගිලිහී වැටුණා...

පා තබන වීට කුටියක් තුළට,
දුටුවන් පිනා යන ලෙස, ආත්තවර...
ඇවිද යන වීට පිරිමියෙකු වෙත,
සියලු කාදුගේ නැතිව ගතින්
නැත්තම් දුකින් වැටෙති
මී මැස්සන් මෙන්
මා වටා රොද බැඳී.
මම මෙසේ හියමි...
ඒ මගේ දැස තුළ ඇති හිතන සි.
දැසවල කාන්තිය සි..
බමන උතුලන පි..
පයෙහි රැඳී පමෝදස සි..
මම ගැහැණියක වෙමි,
අසිරිමත් ලෙස,
අසිරිමත් ගැහැණිය...
ඒ මම ය.

මා තුළ තමන් කුමක් දකින්නේ දැයි
පිරිමි විමසියෙන් තමන්ගෙන් ම විමසති.
ඔවුනු වෙහෙසෙති..
විතෙන් නො තැසිය ඔවුනට
ස්පර්ශ කරනට
මා තුළ ඇති අතිරහස
වෙර දරමි පෙන්වන්නට,
විතෙන් ඔවුනු මට පවසති..
තවමත් විය දැකගනු නො හැකි බව
මම මෙසේ හියමි...
විය ඇත්තේ මගේ රවුම් පසුපස ය
සිතකවේ හිරු තුළ ය.
පාවෙන පියොවුරුවල ය
විලාසයේ අසිරිය තුළ ය..
මම ගැහැණියක වෙමි,
අසිරිමත් ලෙස,
අසිරිමත් ගැහැණිය...
ඒ මම ය.

දැක් ඔබ දකියි
මගේ හිස නො තැමෙන හේතුව
ඔල්වර නො දෙමි
උඩ පැක රටා නො දෙමි
උස් හඬින් කතා නො කරමි..
මා ඔබ පසු කර යන වීට
විය ඔබ ආඩම්බරයට පත් කරනු ඇත..
මම මෙසේ හියමි...
විය ඇත්තේ මගේ උස් විතන් සුගලෙහි
වක රකස් හඬ තුළ ය.
කැරලි හිසගේ තුළය
අත්ග තුළ ය..
මගේ අවධානයට
ඔබේ ඇති ඇල්ම තුළ ය..
මන්ද මම ගැහැණියක වෙමි,
අසිරිමත් ලෙස,
අසිරිමත් ගැහැණිය...
ඒ මම ය.

මායා ඇන්ජලේ ගේ Phenomenal Woman
කවියෙහි පරවර්තනය

boondi.lk

අන්තිම නවාතැන

අනුෂ්ඨ නිලකාරින

කෙනෙක් ඉඳ ගිය පසු
අන්ත තව කෙනෙක් ඇවිදින්න

කෙමෙන් පියවෙන නෙක් දෙස
බලා හිඳිවී සිටිලිම
අවසන් සුසුම් පොදු උරා ගෙන
තව තවත් දැඩි වේවී
බිත්තිය
හැකි ලෙස ඔබව රැකගනිමි
පිටත ඇති සිතලෙන්

ඉතින් පවසන්න මට ඔබේ කතාවන්
හිසසලව අයා සිටින්නෙමි
අවසානයේ කවුළුව හැර තබමි
පිටට යන්නට ඔබට
අවහිරයක් නොහැකිව